

ugunstigere end den, der var gældende paa Forudbetalingsdagen.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 10 gaar ud paa at sikre Skatteydere, der maatte føle sig forurettede, at deres Klage til Kommunalbestyrelsen eller til Kredsudvalget kan gaa videre til den Indankningskommission, som er nedsat efter den internationale Kommissions Bestemmelser af 9. April 1920 Artikel 6. Derved mener man at have sikret, at der ikke sker nogen Uretfærdighed ved de Omregninger, der foretages dernede, og at i hvert Fald enhver kan faa sin Klage, ikke alene overfor Kommunalraadene, men ogsaa overfor den internationale Kommission prøvet.

Det sidste Ændringsforslag, Nr. 5 til § 11, sikrer saadanne Skatteydere eller, man kunde hellere sige, saadanne Ikke-Skatteydere, der har Indtægter og Pensioner, som tidligere var skattefri, at de ogsaa fremdeles kan beholde denne Skattefrihed.

Man har i Udvalget ment, at naar disse Ændringer blev indført i Lovforslaget, vilde man fra dette Tings Side have gjort, hvad man kunde, for, at der ikke skulde foregaa noget som helst uretfærdigt til nogen Side ved Omregningen fra Mark til Krone. Det er klart, at det ikke vilde være dette høje Tings Ønske, at der skulde ske noget saadant. Nu kunde man sige, at vi kunde have ventet med at gennemføre dette Lovforslag, til de sønderjydske Repræsentanter var kommet ind her paa Rigsdagen. Men der har hos kommunale Autoriteter været et meget stærkt Ønske om, at dette Lovforslag hurtigst muligt maatte blive gennemført, og det er det, der har gjort, at man nu søger at gennemføre det. Det er nu mit Haab, at de Ændringsforslag, der her er stillede, vil vise sig at svare til det Ønske og det Formaal, man har haft med dem, at der ikke skal ske nogen Uretfærdighed, og at man samtidig paa den anden Side opnaar, at Kommunerne dernede snarest muligt kan blive saaledes stillet, at de faar Lov til at opkræve Skat paa en saadan Maade, at den virkelig kan være Betalingsmiddel for dem, nu efter Kronemøntens Indførelse; thi en Kommune, der har haft Paaligning i Mark, kan ikke betale med Krone nu, naar den ikke faar andet end Mark ind. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale disse Ændringer til det høje Tings Velvillie, og jeg haaber, de maa kunne gaa let igennem, da Udvalget er enigt om at stille dem.

Harboe: Ved Lovforslagets første Behandling rejste jeg adskillige Betæneligheder overfor det, ønskede det i Udvalget og ønskede forskellige Oplysninger paa Punkter, som jeg dels specificerede den Gang og dels forbeholdt mig at specificere i Udvalget. Jeg maa først anerkende, at Indenrigsministeren med megen Ekspeditthed og Hurtighed har søgt at skaffe de Oplysninger, som det i den korte Tid overhovedet var muligt at fremskaffe. Jeg maa ogsaa anerkende og takke den højtærede Indenrigsminister for de Ændringer, han her har formuleret, og som gaar ud paa at borttage saa vidt gørligt de Ulemper, som jeg mente at kunne paapege ved Lovforslaget. Men det vilde være urigtigt af mig, hvis jeg vilde sige, at mine Betæneligheder ved Lovforslaget i det hele nu er borttagne. Jeg indrømmer, at de foreslaaede Ændringer betyder Sikkerhedsventiler paa saa godt som alle de Punkter, hvor jeg var betænkelig ved Lovforslaget; men dette har naturligvis ikke borttaget min Hovedbetænelighed, nemlig Vedtagelsen af dette Lovforslag, uden at de sønderjydske Repræsentanter var til Stede.

Da imidlertid Indenrigsministeren har oplyst, at der er blevet trykket saa stærkt paa fra forskellige Sider i Sønderjylland for at faa dette Lovforslag fremmet, har vi i det konservative Folkeparti fundet, at vi ikke kan tage Ansvaret for at gøre et Forsøg paa at forhindre, at Lovforslaget bliver vedtaget. Men vi mener, at det maa pointeres her — og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister pointerede det for sit Vedkommende —, at Ansvaret for dette Lovforslag, selv med de Lempler og Sikkerhedsventiler, det nu har faaet, maa falde paa de sønderjydske Repræsentanter, som har forlangt det gennemført. Alle Ændringsforslag betegner Imødekommen overfor de Indvendinger, som jeg har gjort gældende, og Bestræbelser for at lette paa de Punkter, hvor jeg mener at have paapeget, at Lovforslaget kunde medføre Fare; og det kan jeg naturligvis kun hilse med Tilfredshed.

Jeg hilser navnlig med Tilfredshed en Ændring i § 4. I Paragraffen stod der tidligere saaledes: „Skat paa Omsætning af fast Ejendom (Grunderwerbsteuer) svares indtil videre i de sønderjydske Landsdele.“ Dette „indtil videre“ forekom mig saare betænkeligt; det forekom mig betænkeligt, at man havde en særlig Skat paa Omsætning af fast Ejendom i Slesvig, som man ikke kendte noget til her i Danmark.